DELİ DER Kİ

AYRILMALARI İMKANSIZ!

Tıbben ayrılmaları mümkün olmayan yapışık ikizlerin ayrılabilmeleri için mucize gerekiyor. Uzmanlar **Demirel** ve **Çağlar** adı verilen yapışık ikizlerin, ayrılmaları halinde yaşayamayacağını söylüyorlar.

Gani Müjde

Bursa'nın Ufak Tefek Cavit'i

Eski adıyla Atatürk; yeni adıyla Cavit Çağlar havaalanının Süheyla Çağlar (Halası) adı verilen Vip salonunda bekliyoruz. Bizi Bursa'ya götürecek Şermin Çağlar (Yengesi) adlı THY uçağı alana iniyor az sonra. Yarım saatlik bir yolculuktan sonra Melahat Çağlar (Diğer yengesi) havaalanına iniyoruz. Bizi, uzun bir Lincoln karşılıyor kapıda. Cavit Çağlar Bulvarı ve Hüsnü Çağlar (Dedesi) meydanını geçen Lincoln, büyükçe bir fabrikanın önünde duruyor. Bir tekstil ve halı fabrikası bu. Üzerinde Güngör Mengi, Zafer Mutlu ve Ertuğrul Özkök'ün resimleri bulunan halılara basarak ilerliyoruz. Çağlar odasının kapısında buyur ediyor bizi içeri ve teybimizin düğmesine basıyoruz.

-Sayın Çağlar bu kadar çok basın ve yayın organının üzerinize gelmesi için ne yaptınız böyle?

-Hiçbirşey yapmadım gaadişim. Ben ekmeğimi böldüm de yedim. Süleyman bey'e inandım; ona güvendim; onun rızası için orucumu açtım. Hamdolsun veridiği nimetlere; sağlık ve afiyete.

-Peki bu günlere nasıl geldiniz onu bize anlatır mısınız?

-Neyi anlatayım?

-Yani allah size ne zaman yürü ya kulum dedi?

-Otuz altı yaşında...

-Otuz altı yaşında mı?

-Tabi tabi.. Ben ilk defa yürümeye otuzaltı yaşında başladım.O yaşa kadar emekliyordum. Yürümeyi öğrenememiştim bir türlü sonra allahın gücüne gitti herhalde bir gün bana yürü ya kulum dedi yürümeye başladım.

-Peki iş hayatındaki yükselişiniz nasıl oldu?

-Valla ben bu işe sıfırdan başladım, Biliyorsunuz Bursa'nın kaplıcaları meşhur ama baktım su çok kükürtlü olduğu için sudan içen af buyur cırrrt oluyor. Ben de kaplıcanın yanına bir erkek tuvaleti açıp adını sıfır koydum. Sonra baktım bir kadınlar tuvaletine daha ihtiyaç var bir tane de ondan açtım ve ikisinin ismi sıfır sıfır oldu. Ordan kazandığım para ile bir tane büfe açtım o battı. Bir tane konfeksiyon atölyesi açtım o da battı. Zaten mektep falan da yok bende. Durum berbat yani... Sonra bir gün Baba ile karşılaştım...

-Size ilk sermayeyi baba mı verdi?

-Hayır vermedi; ben aldım. Bursa'da Adalet Partisinin mitingi vardı. Baba da konuşma yapıyordu.Kürsüye gizlice yaklaşıp babanın şapkasını kaptım. Baba aman yaman derken sıyırdım kalabalığın arasından. Amacım Süleyman beyden bir hatıra kapmaktı aslında ama baba meğer bütün dünyalığını şapkasının astarına saklıyormuş. Şimdi götürüp geri versem olmaz. En iyisi bu parayı bir işe yatırayım ileride borcumu öderim dedim.

-Bu şapka çalma modası da sizden sonra başladı demek.

-Evet öyle ama Baba şimdi cukkalığını şapkasında değil ayakkabısının astarında saklıyor.

-Şeyy... Ben öylesine merak ettim yani. Sayın Süleyman Demirel hangi camide cuma namazı kılıyordu? Gerçekten öylesine sordum yani...

-Bilmiyorum... Bildiğim bir tek şey varsa da Turgut'un, Sabahın ve Hürriyetin en kısa zamanda ipini çekicem. Bir gazete satın alıyorum bu yüzden...

-Çok ilginç hangi gazeteyi düşünüyorsunuz?

-Babadan resmi gazeteyi istedim. Garip garip yüzüme baktı ama "olmaz" demedi...

-Son günlerde bir de Ziraat bankası meselesi çıktı ortaya. Güya yirmi dokuz milyon dolar borç almışınız da yirmibeş bin dolara inmiş borcunuz?

-Tamam inkar eden nah böyle olsun. (Yanındaki bursa şeftalisinin kıç tarafını gösteriyor) Ama ben o borcu ödemiyicem demiyorum ki. Aradaki dört milyon dolar farkı gübre olarak ödiyicem. Zaten ziraat bankası çiftçinin dostu, benim de metresimdir...

-Anap'lılar da sizin defterinizi dürmek istemişti bildiğim kadarı ile peki o işten nasıl sıyırdınız?

-Kardeşim söyledim ya ben mektep filan okumadım. Anaplılar dürecek defter aradılar ama bulamadılar. Ha ha ha...

-Peki bu iddiaları ortaya atan Sabah gazetesine dava açmayı düşünüyor musunuz?

-Düşünüyorum tabiii. Sabah gazetesinden on milyar lira ve bir takım Penthouse cildi istiyicem. Ayrıca intikamım acı olacak. Biliyorsunuz sabah gazetesi uçak pistinin tam ucunda. İnerken veya kalkarken tam sabah gazetesi üzerindeyken hacetimi aşağıya salıyorum çok keyifli oluyor.

-Bazen düşünüyorum acaba Demirel'e çok yakın durmanızdan mı kaynaklanıyor tüm bu söylentiler. Partili arkadaşlarınız sizi kıskanmış olmasınlar?

-Bilakis hep Demirel'in yanındayım diye onlardan hiç tepki almadım. Bir tek Nazmiyanım tepki gösterdi. Bu adamın odamızda ne işi var Süleyman.Evi barkı çoluğu çocuğu yok mu. Gecenin de ikisi oldu; gönder şunu gitsin diye çıkıştı.

-Peki onca tepki, onca söylenti var hakkınızda. İstifa etmeyi düşünmediniz mi?

-Düşünmez olur muyum ama dedim ya istifa mektubunu yazacak kadar okuma yazmam yok. Şimdi bir kursa kaydoldum. Kursu bitireyim istifa mektubunu yazıp süleyman beye vericem inşallah. Allah...Yandım anam.

-Nooldu Cavit bey?

-Süleyman bey'i düşürmüşüm...

-Anlamadım.

-Buraya gelirken yanımdan ayırmayayım diye anahtarlığımın ucuna bağlamıştım. Düşmüş... Nereye gitti bu adam? Hadi öyle boş boş oturacağına yerlere bak. Buralarda bi yerde olması lazım. Süleyman beeeeey...Hu huuuu.

GÜNLERİN KÖPÜĞÜ

SELÇUK ERDEM

Güvenlik Güçleri, hiç güven vermiyor. Yoldaki kızlara laf atan astsubaylar yüzünden Kırklareli ayaklandı. Bolu da benzer bir olay yaşandı. Ankara'da yolda buldukları kıza tecavüz eden 2 polis yakalandı. Esrar satarken yakalanan, ve de suçsuz köylüleri kurşuna dizen korucular ise cabası..

BO! BO! BO! RA! RA! RA!

▼ Frobes Dergisi dünyanın en zengin 291 dolar milyarderi arasında Koç, Sabancı ve Eczacıbaşı'na da yer verdi. Böylece Türkiye hem en çok zengine sahip ülkelerde dereceye girerken, hem de en fakir ülkeler sıralanmasında da dereceye girmiş oluyor.

HAFTA SONU NE YAPAK YAVU..

● Yogoslavya kaynıyor!.. Yugaslavya, yugoslavya... Yugos**love** ya. (n'olur ya..) **nema vode, nema hleba..** (su yok, ekmek yok..) boşnak karikatürcü **Faruk** kravisni Toltol nezdinde Yugosloveya için neler yapabilirik onu düşünek... (**taraf** olak **bertaraf** olmayak..)

● **Fabrika**'nın 3. sayısı çıktı...

● **Venüs** ve **Efes kutu Biralarının** ağızları öbürleri gibi **zart** diye açılmıyor.. ayıp oluyo.. ille de **Turborg** mu içek yani..

● **"Bulutsuzluk Özlemi"**, her **çarşamba** ve **cumartesi"Hâyâl kahvesi"**nde.. **acil gidekrasi..**

● **ANTRAKT'ın** Temmoz sayısı çıktı... **Mars'**lı ve **Üranüs'lü** film dergilerinden enteresan derlemeler var.. alak, okuyak..

● **HOT SHOTS** ve **ÇIPLAK SİLAH** filmleri geçen sezon ülkemizde en çok iş yapan filmler olmuş.. ikiside **ZAZ ekibi**'nin mahsülü.. ikisi de **absürd**.. (bu da gösteriyorki sinemamızda **kriz** yok.. **keriz çok**.. yani bırak zorlama sosyal içeriki, aptal kemiklikleri.. yap **Ertem Eğilmez** gibi bir **absürd** türk filmi.. kap gişe hasılatını.. nerde.. nato mermer, nato kafa.. biz hazırız ve bekliyoruz..)

● **"ORCA"**, film.. **19 Temmuz Pazar..** 20.24'te.

● **"VOLVOX" "asım can gündüz"** konseri **18 Temmuz, saat 18.00 de kartal Festival**'in de..

● **"Kesmeşeker"** konseri.. **16 Kellus saat 18.00'de.. Kartal Festivali'nde...**

● **Genç Radyo..** 89.6'da

● **Kurbağalar ve Kartallar"**, bir **Tonguç Vural** kaseti..

● Ateş Hırsızları", bir **Alaattin Üs** kaseti

● **"Cevdet Kudret"** öldü.. **meşale söndü..** rahmet..

● **Çocuklara kitaplar..** (RolandTopor, **Alis Harfler Diyarında)**, (Eric Marshall-Stuart Hample, **Çocuklardan Tanrıya Mektuplar)**

● **Cumhuriyet Kitap kulübü,** Taksitle **kitap** veriyor.. iletişim tel'leri: **252-38-81, 82** ve **252-38-61**

● **Cihan Geyik..** yaş **14..** sebep **kanser..** yer **çapa** iç Hastalıkları, **Hematoloji Bölümü..** **iş yardım..** numara, **yapı Kredi Bankası Sefaköy Şubesi** 16850-0.. **ilginize sağolun..**

● Kuşların çinko dam meselesine gelince.. **"biriktirmeyelim... salalım kendimizi çayıra..** (sevgi -aşk'lı) **ileri.."**

● **Mansur SEBBOY**
(anti medya pichi)

▼ **AÇ-KAPA!AÇ KAPA!** Bunu devletimiz hep yapıyor. Siyasi İktidar, kapatılan partileri açarken hala yürürlükte olan 82 Anayasası partileri kapatıyor. Sosyalist Parti (SP), Anayasa'nın Siyasi Partiler Yasası'na aykırı olduğu gerekçesiyle kapatıldı.

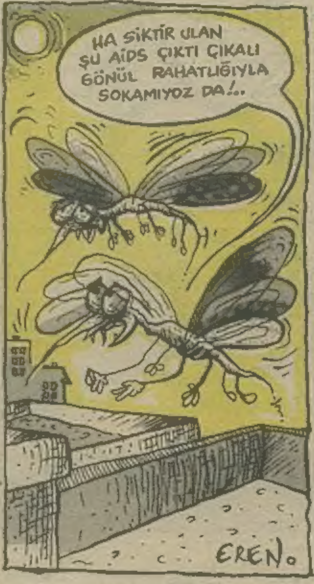

▼ Uluslararası Af Örgütü'nün yıllık raporunda "Türkiye'de hala işkencenin sürdüğü, insanların gelişigüzel idam edildikleri ve kaybolduklarına dair "bilgiler yer alıyor.

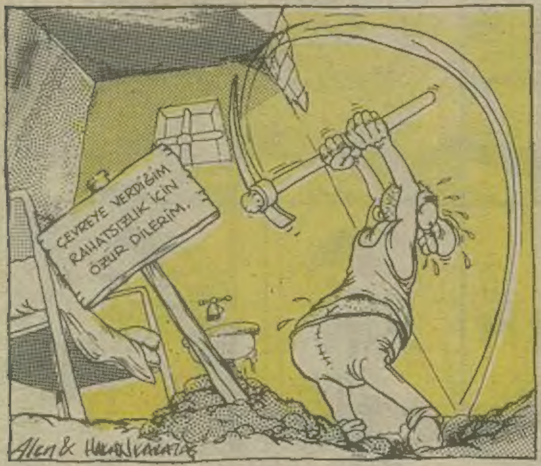

FIRSAT BU FIRSAT! ASKER ARKADAŞLARA HAYIRLI TEZKERELER!. GEYİKÇİ DELİLERDEN ÖZLÜ GEYİKLER BEKLİYORUM, HADİ ARTIK!.

KEMAL KENAN ERGEN **EBEDİYAT** HAKAN KARATAŞ

NEBULA CEMİL CAHİT

HİSSELİ HARİKALAR

KEMAL KENAN

KEDİ: İğrenç bir hayvan Özellikle de ölüsü. Ölünce çok patavatsız bir görünümü oluyor. Cesedi sevilesi tek bir kedi gösterebilir misiniz bana?... Yok ki... sağlığında da huyu pis rahmetlinin. Çalışıp, bulunduğu ortama katkıda bulunmak yok. Ya kaydırır kıçını yatar ya da oranıza buranıza sürtünüp, olumsuz elektrik yükler kıllarınıza. Cinsel haz bile veremez üstelik. Bir de çıkardığı ses. Aman Tanrım!.. (Efendim?!) Sana demedim. (Ne demek, sana demedim. Bal gibi de bana dedin. Aman Tanrım! dedin, duydum) Yahu! Dedim ama, sana birşey söyleyeceğim için demedim onu. (farkındamısın, aptal kibin konuşuyorsun?) "Kibin" denmez, "gibi" denir. (Tamam! Kes! Ukalalık yapma! Bir daha da durup dururken seslenme bana) seslenmem. Özür dilerim. (Güzel. Bir sigara versene.) Eee!. Yazım yarıda kaldı ama. (Peki peki. Sonra alırım) güle güle!.... Her neyse. Kedinin sesinden bahsediyorduk değil mi?!. Kötü bir ses. Freddy Mercury'nin sesi viyk viyk olsaydı, öldü diye kimbilir kaç kişi kıçına kına yakardı değil mi?!. Ya da Rutkay Aziz. Kedi Frekansıyla, değil tiyatrocu, spor spikeri bile olamazdı. Ama Harun Kolçak başardı. Onu ayrıca tartışırız. İlginç bir konu..

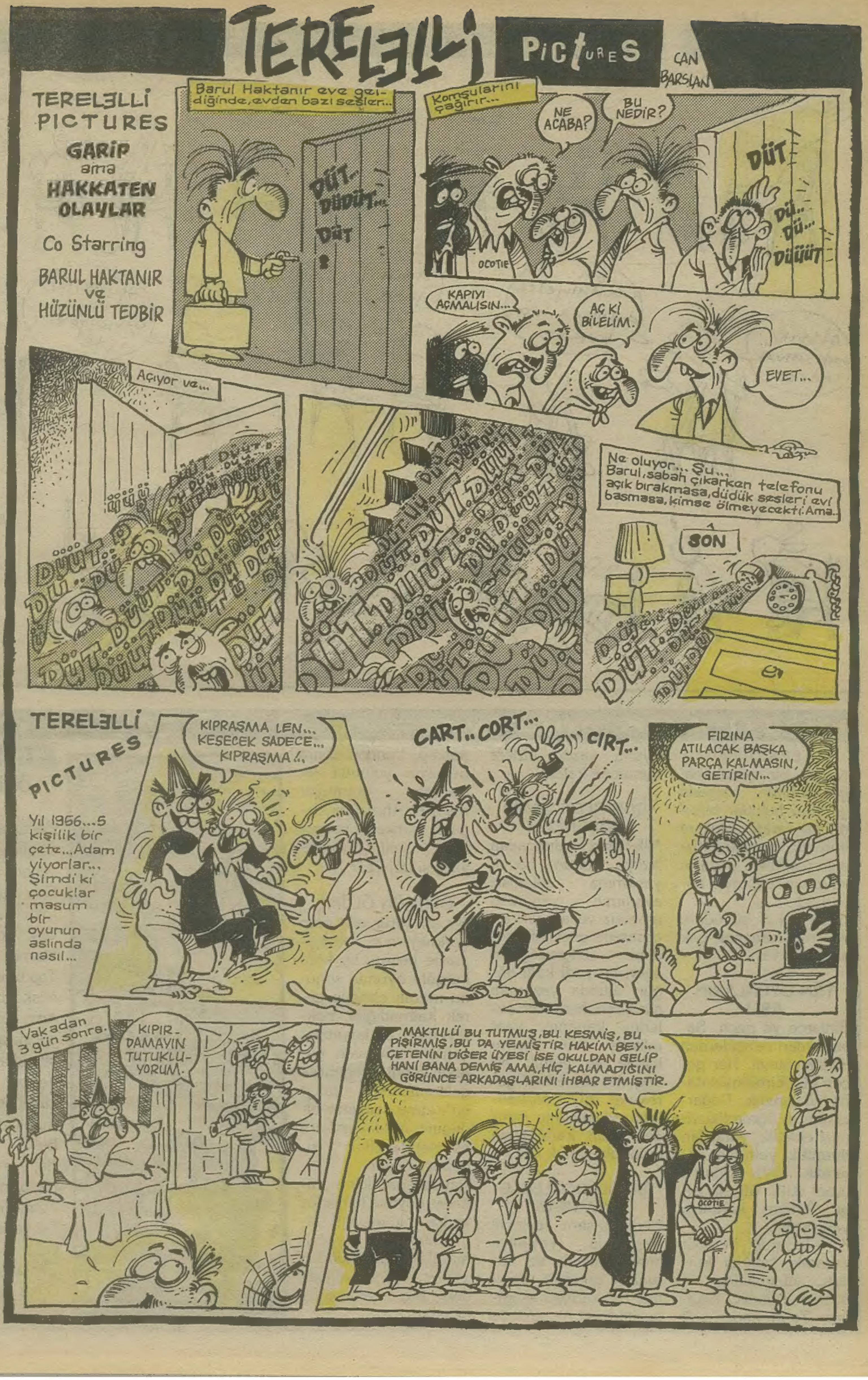

“E”

lamia karaali

KÖTÜ AŞK anlatıyor

Memed Erdener

ESKİDEN

Küçük bir çoçukken, gökyüzünde rüzgarla gezinen bulutlar birbirinden farklı şekillere bürünür, hayallerimizdeki resimleri, beyazın ve grinin tonlarıyla boyarlardı.
Oysa şimdi büyüdüm ve artık inanacak çok az şeyim var.

TÜM OYUNLARIN ASLI

Binlerce yıl geçti. Savaşlardan ve aşklardan dersler alındı. Her geçen gün birbirimizi daha iyi tanıdık. Dağarcımığıza öğrendiklerimizi ekledik, yanlışları düzelttik, yalnızlığı öğrendik, iyiyi, doğruyu umut ettik. Güzele ışığı, kötüye karanlığı yakıştırdık.
Zoru başardık, beraber yaşadık, şehirler kurduk, düşmanlar ve dostlar edindik. Kısacası Tanrı kader adlı oyunu yazdı, bizlere oynamak kaldı.

GÜN OLDU GARİP DÜŞÜNCELİ

Milyonlarca karıncadan birinin, onun böcek yaşamına saygısız ayağımın yanından umarsız ve ahmak bir cesaretle geçişinin nedeni bilgisizliğiyse eğer; bu yedi katlı göğün altında yaşamını sürdüren herkesin evlerine kapanıp, vaat edilmiş sonu korku içinde ve büyük bir dikkatle beklemesi gerekmez mi? Çalışkanların ideallerinin simgesi olan karıncadan farklı olabilmek için.

IŞILTILI GÖZLERLE UYANMAK

Nedir yaşam sevinci? Hepimizin yaşantısı binbir güçlük ve sorunlar eşiğinde değil mi? Her zorluğu aştığımızda basit bir sevince kapılıp, bundan sonra herşeyin yolunda gideceğini ummuyor muyuz? Ahmaklık değil de iyimserlik mi bu? Kısır, sefil, insanlık yazgısı trajedi.

ÖLÜMÜN ÖLÜMÜ

Bir an görür gibi olup korktuğumuz, belleğimizde belirip, bu kötü kurgulu oyunun sonunu merak etmeye gerek kalmadığını, noktayı bizim de koyabileceğimizi söyleyen, buraya kendi isteğimizle gelmediğimizi, fakat terk etme şansımız olduğunu fısıldayan kara hayalet,davetkar şımarık köpek!
Çaydanlığın içine bakarken uyuya kalan kız ve ben öldüreceğiz seni. Ölüm öldü diyecek martılar gökyüzünden şehire. Şehirdekilerse bön bön bakacaklar bulutlara.

BİR DOST'TAN

ÖLÜM SONUNCUSUYDU OYUNLARIN

Çocukken
Dağların ardındaki
cenneti anlattılar bize...
Onu mutlu oyunlarda bulduk...
Çoçukken
Gök vardı.
bizimdi
Top bizimdi
misket bizim
Ama bizim olamadı
çocukluğumuzu sahiplenmek,
büyüdük...
Ve sen,
küçüğüm
Kurallarıyladır gerçekler,
Bu,
Ne, eve erken dönmeye benzer
Ne, üzmemeye anneyi..
Bunu hiç bilme,
Diz yarasındaki acın gibi değildir
yaşamda yalnız kalmanın acısı,
Çünkü cenneti biz varettik
O hiç olmadı...

ALİGÜN Y.

Şair Şakir
ŞAKIR ŞUKUR
Şiyirler

HULKİ AKTUNÇ

ENTEL

Tel tel tararım saçımı
Şimdi kafiye arasam ayıp
hicabım engel
Ben gelmiyim Şaziye
Bu defa sen gel

GÖSTERGEBİLİM

Göstergeyi biliym mi
Bilmiyim mi?
Maaş göstergem
Böyle hışır oldukça
Ne göstericem? Ne biliym?

DÜĞÜN ALAYI

Bu bi düğün alayı
Düğünle alay yani.
Kadüktür aga bu müessese.
Banttan komparsita,
Bant kopar düğün tatil.
Go tango go!
Utan ve go!

ALAN

Alan... Al an.
Al lan!
Allan.
Al lan al!
Yalan alan. yanal alan.
Alan alan.
Al an al an!
Ana! Anal an!

BARDAKİ BARDAK

Bardaki bardak
Unutmaz beni
Ben de unütup
Gitmem gözlerimi
Arif'in orda
Müjde Ar'daki

İÇERİK

Barda laflıyoz.
Birisi iç erikten söz etti.
Dış erik diye bi şii duymadım.
Dava şu: Bunu iç etmeli miyik,
İç etmemeli miyik?
Kuramsal şeydelim hocam!

TABUDEVİREN
Can Barslan

ASİMİLE
Met-Üst End-Özk

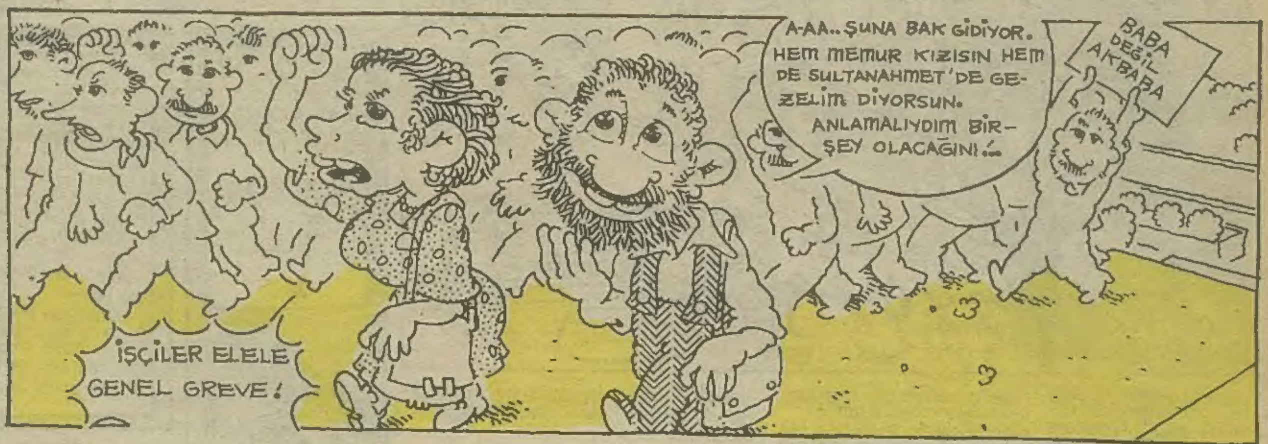

HAİN EVLAT ÖKKEŞ
Can Barslan

BURCU İLE DOMBİŞ
Kemal Kenan - Memed Erdener

ipekli mendil...

çizgi:ender

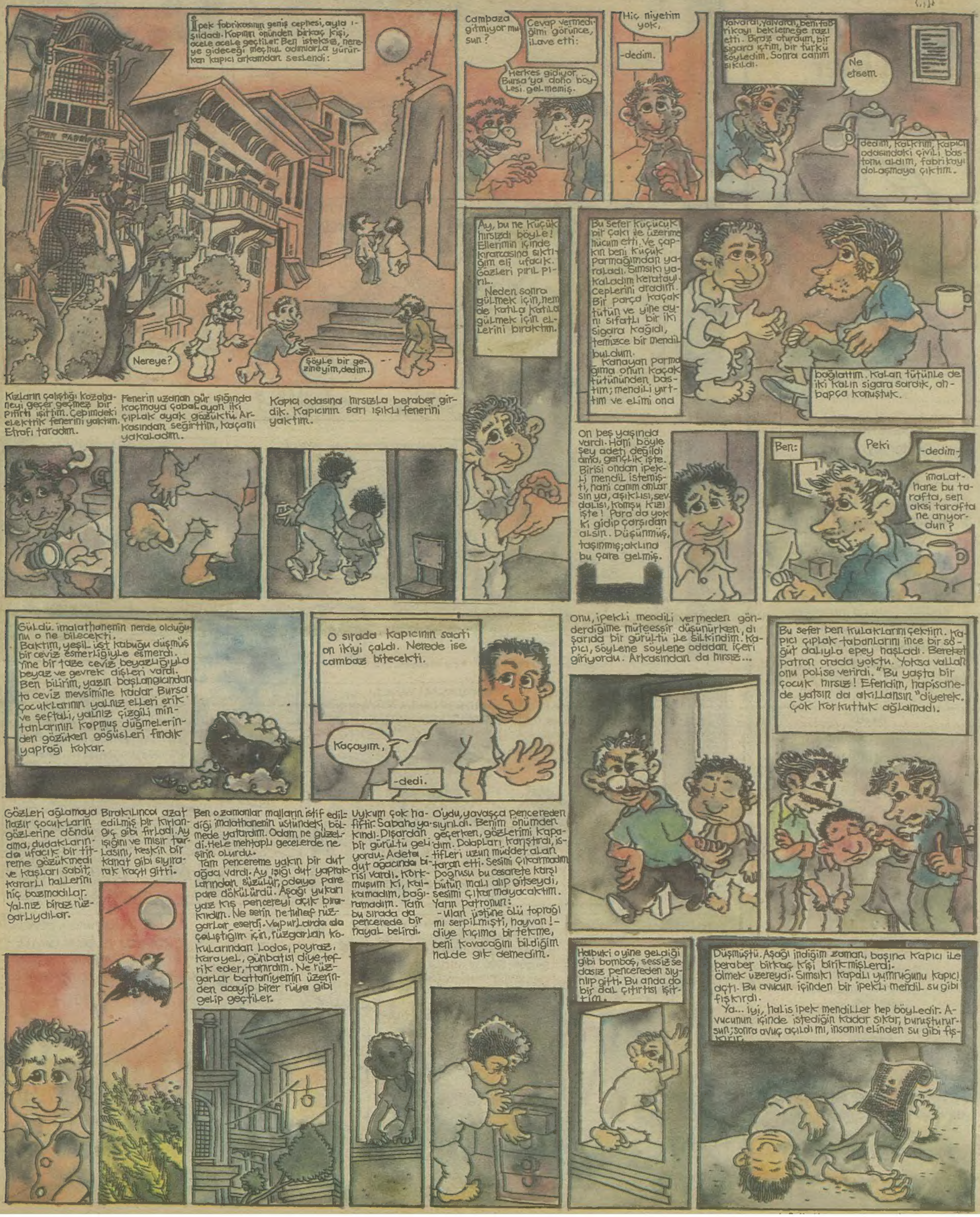

HAYAT BİLGİSİ

KEMAL KENAN

TEMMUZ GECESİ KÖPEKLERİ
(bir halk trajedisi)

Diğerleri, birbirlerinin ağzına salya bırakmak için gelmişlerdi Dolmabahçe Rıhtımı'na. Zaten, Dolmabahçe'nin varolma amacı da budur. Arabayla gelen çiftler, kahve, çay filan içip, daha sonra bunları salyaya dönüştürürler ve ardından, radyodan edindikleri müzik eşliğinde öpüşerek, salya değiş-tokuşu yaparlar. Ama köpeklerimiz bunlar değil. Bunlar insanlar. Vergi filan ödeyen vatandaşlar...

Evet. Adamımız, ruhunu yitirmeye gelmişti. Dolmabahçe Rıhtımı'na. Belki denize atardı. Belki de bir martıya verirdi. Her iki fikrin de ucuz şarkılardan fırlamış olduğunu, "İnsanın, kakasını yapar gibi, ruhunu herhangi biryere bırakamayacağını" biliyordu aslında. Sadece, gecenin geç bir vaktinde nükseden cansıkıntısına edebi bir pijama giydirmeye çalışıyordu hepsi bu. Rıhtımın en ıssız köşesine gidip oturdu ve bu kadarını ilk kez birarada gören, yaşlı bir Arap şehvetiyle denize bakmaya başladı. Tarafsız bir gözle, intihar edecek gibi bir hali vardı. Oysa, bu sadece bir tip sorunuydu. Yani bakışları öyleydi.

Bu sırada, rıhtımın diğer ıssız köşesinde bir kadın duruyordu, yalnızdı. Kucağına doldurduğu zippoları yakıp yakıp suya atıyor, boşvakitlerini değerlendiriyordu. Yine aynı tarafsız gözle, güzel göğüsleri ve davetkar dudakları vardı. Aslında bu da bir tip sorunuydu. Kadın'ın belki de tek sorunu buydu işte; sorunsuz oluşu.

Kadın'ın birkaç metre yanında ise Rod Stewart duruyordu. Sağı solu kesip, fon müziğine ihtiyacı olan birilerini arıyor gibiydi. İşleri kesattı Rod'un. Zaman değişmişti artık. Deniz kenarına öpüşmeye gelenler, genellikle Harun Kolçak'ı, Simply Red'i ya da Fatih Ortaparmak'ı filan dinlemeyi tercih ediyorlardı. Bu gece Rod' un son şansıydı. Eğer bu gece de kendini dinletecek birilerini bulamazsa, mecburen tavernaya, özgün müziğe ya da repe filan başlaması gerecekti.

Şimdi, elimizdeki bu dört materyali bir araya getirerek şık bir öykü oluşturmamız gerekiyor. Mesela, rıhtımdaki öykü dışı kalması gereken herkesin, aniden gitmeye karar vermeleri. Sanıyorum bu dörtlüyü biraraya getirebilecek. Hımm. Şöyle olsun; rıhtımdakiler, sütü ocakta unuttuklarını anımsayıp, panik halinde evlerine gitsinler.

Evet. Öykü için gereken ortam sağlanmış oldu... Saat gecenin biridir ve Adam'ın, istiklal marşını söylemek için ayağa kalkması, Kadın'ın ilgisini çeker. Sanır ki; Adam intihar edecek. Yanına gider ve aralarında bir dialog başlasın diye öylesine bir laf eder.

-Hava da ne kadar nemli değil mi?

-Evet. Yılın bu mevsimlerinde Marmara kıyılarında atmosfer, genellikle nem oranı acısından yoğun olur. Örneğin, gece açıkta bırakacağınız bir posta pulu, sabah kalktığınızda bıraktığınız yere yapışmıştır. Bu da demin attığım palavrayı kanıtlar... Benim adım...

-Sus! Söyleme! Bilmek istemiyorum!

-İyi de, birbirimize nasıl hitap edeceğiz?

-Dostlarım bana "Hey" der. Sen de öyle söyleyebilirsin.

-Benim dostlarım da bana "Yavşak" der. Çok samimi dostlarım vardır.

-Biz de samimi olacak mıyız?

-Hayır. Olmayalım. Sen bana "Majesteleri" de. Biraz mesafeli olmakta fayda var.

-Şurda boş bir araba var Majesteleri. Oturup, laflamaya ne dersin?.. Ama illaki intihar etmen gerekiyorsa, ben sana engel olmayayım.

Adam, İmar Bankası reklamındaki bilardocu hıyar gibi ondört dakika güler ve birlikte arabaya doğru yürürler. Bu Rod'u da harekete geçirir. Onlardan önce arabaya ulaşır ve arka koltuga yatıp, ses düzenini ayarlar.

Adam'ın planı şöyledir; önce biraz yaşamla ilgili bir-iki önemli laf, ardından karşı tarafı etkileyecek geceyarısı bakışları ve finalde ortasyalı dokunuşlar.

Kadın daha plansız-programsız dır. Saatlerce sürecek repliklere de razıdır, sabahı edecek mimiklere de. Hatta sadece dokunuşlar bile o gece için ilginç sayılabilecek bir macera olacaktır. (Ve bu arada Rod, plağın A yüzünden okumaya başlar)...

Ve yaşam konuşulmaya başlanır. Rod eşliğinde. İnsanlar,kurallar, umutlar, anılar konuşulur. Saatler geçer. Kadınlar, erkekler, ibneler, seviciler ve çocuklar konuşulur. (Rod, A yüzüne üçüncü kez başlar ama fenalıklar geçirmektedir)...

Sabaha karşı, vücut ısıları ofuzyedi olmuştur ikisinin de. Ama inatla konuşmaktadırlar. Aslında ne Adam'ın,ne de Kadın'ın daha fazla konuşmaya tahammülü kalmıştır, ama replikler alıp başını gitmektedir mütemadiyen. Psikolojileri ihanet etmektedir, fizyolojilerine. (Ve gün doğmak üzereyken Rod'un sesi tamamen kısılır. A yüzüne yedinci başlayaşında, plağın sadece cıtırtılarını söyleyebilmektedir)...

Adam daha fazla dayanamayacağını anlar ve sohbetin, "Anarşizm'in de aslında bir kurallar yumakçığı olduğu" bölümünde Kadın'ın lafını keserek sadede gelir.

-Şu anda ençok ne isterdim biliyor musun?

-Ne?

İşte fırsat! diye düşünür Adam. Altın dişini yutmuş Yahudi gibi yutkunur ve,

-Köpek olmak isterdim!

Deyiverir... Adam, kendine lanetler okurken, Kadın dehşetengiz bir duygusallıkla ağlamaya başlar.

-Ben de! Ben de hep köpek olmak istemişimdir!

-Evet! Ben de! İnanamıyorum! Demek aynı şeyleri hissediyorduk! Köpek olmak!.. Tu bi hav hav tu bi!

Bu sırada gün doğar. Güneşin doğduğunu vücudundaki bronzluklardan anlayan Müezzin, yarıda kalan rüyasına biran önce dönebilmek için, 45'lik devirde okumaya başlar ezanı... Ve işte o anda, ilişkileri dönüşü olmayan bir yere gelir. Evet. Ezan uhrevi görevini yerine getirivermiş, Adam ve Kadın, bir anda iki sevimli sokak köpeğine dönüşmüşlerdir.

Rod, sessiz çığlıklar atarak arabadan uzaklaşırken, Dolmabahçe'de manzara şöyledir; siyah ve mutlu bir araba, ön koltuklarında iki köpek; bakıp bakıp birbirlerine, gülmektedirler kendi hayalgüçlerine...

(Haftaya devam edecek. Aynı saatte, aynı yerde buluşalım)

İllüstrasyon: Lamia Karaali

HEYKELTRAŞ ZEYNEL, MARİ, VE SÜTÇÜ KIZ SAH

CEZMİ ERSÖZ

NÜFUS KAĞITLARINDA "DOĞDUĞU ŞEHİR" İSİMLERİYLE BAŞLIYOR HERŞEY...

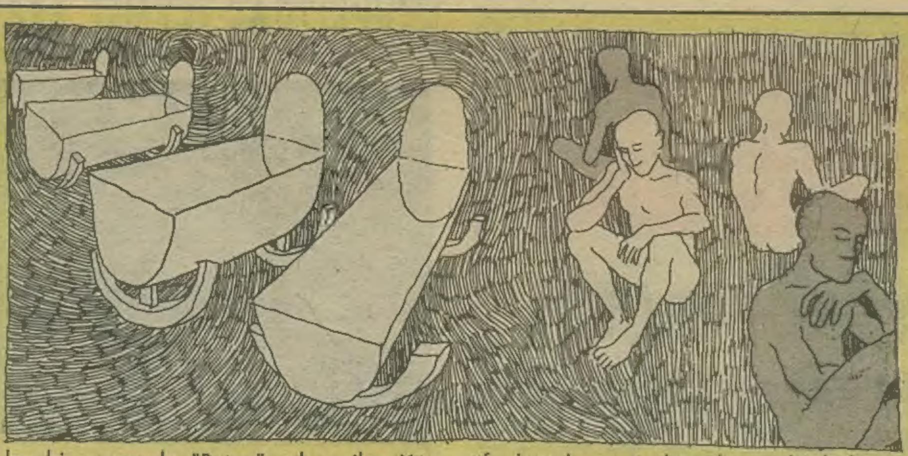

Hayatımda milliyetimle ilgili hiçbir sorunum olmadı. Kendimi hep bir dünya vatandaşı olarak hissettim. Hamasi nutuklara, kahramanlık edebiyatlarına hiç kanmadım. Bu ülkede en çok Safiye Ayla'yı taş plak seslerini, tangoları, arabeski sevdim. Ulusal bayramlarda değil, en çok rum meyhanelerinde mutlu oldum. Fecr-i Ati'yi Yedi Meşalecileri, Milli Edebiyatı değil 2. Yeni şairlerini okurken heyecanlandım. Mehmet Akif'e değil, devlet ve millet gibi kavramların ipliğini pazara çıkaran Ece Ayhan'a hayran oldum. Yine bir 2. Yeni Şair'i olan Cemal Süreya'dan aşk ve erotizm ülkesi olduğunu, oraya girmek için "yurttaşlık bilgisini" değil Şiir'i bilmek gerektiğini öğrendim. Edip Cansever bana Alkolün ve hüznün ülkesini tanıttı. Yalnızlık ülkesinde herkesin nasıl amansızca eşit olduğunu anladım onun şiirlerinden. Bu temalarım yanında benim Türk , Kürt, Arap ya da Çerkez oluşumun'ne önemi vardı? Benim için birkaç dost, bir kaç şarkı, birkaç şiirden ibaretti...

Ama herkes için böyle olmuyor. Çok yakın bir zamanda "Botan" adı verilen Kürt hareketlerinin yoğun olarak yaşandığı, çatışmaların ve her tür zorbalığın hüküm sürdüğü yerlere bir yolculuk yaptım. Baktım ki orada insanlar nüfus kağıtlarına yazılmış doğdukları şehirlerin adları yüzünden başları olmadık belalara giriyor. Gözaltına alınıp dövülüyorlar. Sesleri kesiliyor. Şiddete boyun eğdiriliyorlardı. Şaşırmıştım. Midyat'a girerken kontrol noktasında bir astsubay ve bir kaç er minibüsümüzü durdurup erkeklerin aşağıya inmesini söylemiş, kimliğimi uzattığımda da astsubay bana: "Ooo, İstanbul'dan geliyorsunuz. Hayrola?" diye sormuştu. Oralarda İstanbullu olmak bir ayrıcalıktı (Tuncelili olmak nasıl tehlikeli birşeyse) Sonra yörede buna benzer birçok şey yaşadım. Sonra da nüfus kağıdıma iyi sahip çıkmaya başladım.

Gittiğimiz her il ve ilçede özel tim ve asker denetimi elinden tutuyordu. Alşam 5'ten sonra sokağa çıkmak cesaret işiydi. Bu korku ve zorluklar nüfus kağıdıma beni daha çok bağladı. Arada bir çıkarıp çıkarıp doğum yerinin karşısındaki İstanbul sözcüğüne bakıp durdum. Sıkıntılı bir huzur duydum.

Evet, oraların yaşama kültürü işte bu yüzden çok farklıydı. Dünyaya bizim gibi bakmıyorlardı. Uzun ve sağlıklı yaşamanın düşünü kuran bizler için onların ölümle kardeş olması anlaşılır birşey değildi. Botan denilen yörede konuştuğum bir genç, PKK militanı olarak öldüğünde kendisine çok görkemli ve kalabalık bir cenaze töreni yapılacağını ve bu ölümünden ailesinin ve yakın akrabalarının büyük bir gurur duyacağını anlatıyordu bana. Yaşlı başlı namazın niyazında adamların bile PKK'ye karşı bakışı değişmişti. Benim, "dafa fazla kan dökülmesin bu mücadele artık daa legal yollarla yükseltilsin" dememi mesafeyle karşılıyorlar ve PKK'nin kendileri için bir güç, bir güvence olduğunu söylüyorlardı.

Botan'da tanıştığım genç bir kız bu düzende, bu kanunlar altında memurluk yapmanın onurlu bir iş olmadığını, ama Kürdistan kurulursa o zaman seve seve polislik yapacağını söylüyordu.

Yörede bir sürü genç insan gün yüzü görmeden, doyasıya gezip eğlenemeden, gençliklerini doğru dürüst yaşamadan dağlara, gerilla olmak için çıkıyorlardı. Bu bana çok acı geldi. Özgürlük için çıkılan dağlarda bu insanları ne yazık ki ölüm bekliyordu. Bu insanların içinde bulundukları tarih onlar için sanki bir trajediydi.

Zaten normal koşullar altında bu genç insanlar her türlü yoksunluğun ve çaresizliğin içindeydiler. Şimdiyse karşılarına ne zaman biteceği bilinmeyen bir savaş dayatılmıştı. O coğrafyanın gerçekleri çok farklıydı. Evet, hayatımda milliyetimle ilgili hiçbir sorunum olmadı. Hamasi nutuklara hiç kanmadım. Ulusal bayramları değil, rum meyhanelerini sevdim. Ama orada, orada çok başka. Herşey nüfus kağıtlarına yazılan şehir isimleriyle başlıyor, dağlarda, ölümlerde sürüyor...

TUNCER ERDEM

ALKOLLE DURULANMIŞ, HAYAT ZERRECİKLERİ...

fransız konsolosluğu önünde bir banka oturmuş, fransız fransız, önümden akıp giden hayata bakıyorum.. püfür püfür kızlı, erkegli gruplar geçiyor.. zenginler, fakirler.. isportacılar, zabıta.. tramvay.. yerliler, yabancılar, kediler.. **elişi kağıdı gibi bi gökyüzü**.. ve haydarpaşa garı hüzünlemesinde bir ürüzgar.. **(esiyor çocaklığım..)**

fransız konsolosluğu önünde yerli bir banka oturmuş, fransız fransız, akıp giden hayata bakıyorum.. sonra zart diye **cezmi**'nin kallavi'de içerken sarfettiği o cümle aklımı deliyor.. **"metin ya.. karım bir gün dedi ki cezmi senin için ağlamaktan, yastık kılıfları eskidi.. topladım bavulu, çıktım evden.."**

fransız konsolosluğu önünde bir banka oturmuş, fransız fransız, akıp giden hayata bakıyorum.... son meddah **hakkı karadayı;** 80 yaşında ve sünger gibi içebiliyor hâlâ.. fena oteller de, tıfıl odalarda kalıyor.. sabahtan ucuz şaraplarla başlıyor içmeye.. sonra rakılıyor.. sonra ne bulursa.. fakat her daim temiz.. fakat her daim traşlı.. fakat her daim bir samuray kadar gururlu.. hiç dağıtmıyor.. son meddah **hakkı karadayı.. hababam sınıfı'ndaki "kapı bekçisi"** hâni.. tahin helvasına limon sıkıp rakısına meze yapıyor.. sonra neşeleniyor, düetler kantolar söylüyor.. **ismail dümbüllü**'yü, **muzaffer hepgüler**'i, **neyzen tevfik** ile **atatürk**'ün karşılaşmalarını anlatıyor.. sonra eski tip, naftalinli tombul manitaları.. **hakkı karadayı** 80 yaşında. geçimini okullarda ve sünnet düğünlerinde **karagöz** oynatarak kazanıyor... **oktay abi**'ye diyorum ki **"karadayı'yı** bir **huzurevi**'ne yerleştirsek fena mı olur?." oktay abi **"fena olur"** diyor.. **"onu yaşatan bu sokak metin.. bu sefillik.. onun yaşında pek kimse kalmadı ki.. rahatlık batar ona.. güm ölür.."** cebinde **kirk douglas**'ın gençliği sertliğinde **yakışıklı gururu,** tan gazetesi'ne özenle sardırdığı **8500 liralık şarapları** gizli gizli içiyor...

fransız konsolosluğu önünde yerli bir banka oturmuş, fransız fransız, önümden akıp giden hayata bakıyorum.. ve **küçük iskender**, ne ajayip aşklar yaşıyor.. anlayamadığım.. bodrum güneşi ile kurulanmış esmer ötesi bir çocuk sevgilisi... bir kadından daha yoğun seviyor, bir kız gibi mutlulukla sekiyor... cinnet cinnet bakan gözleri, ışıldıyor.. zembereği boşalmış dilleri, heyyulaşıyor.. sonra kanserojen şiirler devşiriyor.. ve küçük iskender, ne ajayip çocuklar seviyor.. benim anlamadığım..

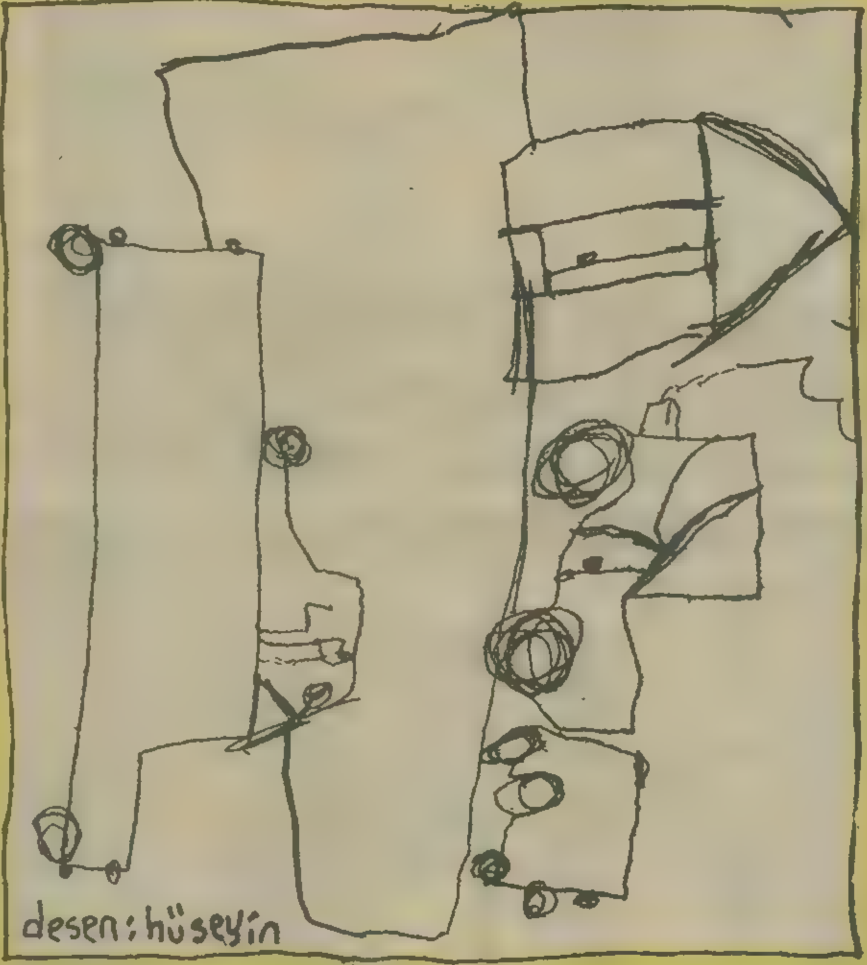

fransız konsolosluğu önünde yerli bir banka oturmuş, fransız fransız, önümden geçip giden hayata bakıyorum. ağa camii önünde sefil bir adam bir tahta banka iki kişilik temiz çarşaflı bir yatağa uzanır gibi uzanıyor.. **ohh**.. rahat.. bir pavyon kadını, belki şantöz.. sahne tuvaletiyle ve taksi şoförü dostuyla damardan işkembe çorbası içiyor.. ip incecik bir sokak kadını esmer bıyıklı şişman adamlar arasında yalpalaya yalpalaya etini satmaya çıkıyor.. bir kedi hızla karşıdan karşıya geçmek isterken arka ayaklarını tekerleğe kaptırıyor.. inceden bir **miyav sesi** incecik sokak kadınının ve bank sefilinin görüntüsü eşliğinde tüm uzuvları tırmalıyor.. uvuuu...uu..

fransız konsolosluğu önünde yerli bir banka oturmuş, fransız fransız, önümden akıp giden hayata bakıyorum.. **mogo çetesi**'nin şefi **oktay abi**, **"70 yaşında bir sevgilim var.. hiç yatmadık.. hâlâ ve hâlâ flört ediyoruz.. sokaklarda geziyoruz.."** diyor. **" habire ve hiç durmadan damarlarında kan yerine kör ciletler dolaştıran kızları seviyorum, oktay abi."**. diyorum.. **"makbüldür"** diyor. herkes kendilerini birşeylerle aldatıyor.. kimi içkiyle-kavunla, kimi kadınla-kızla, kimi sosyalizmle devrimle... **"ben, habire ve hiç durmadan damarlarında kan yerine kör ciletler dolaştıran kızları seviyorum, oktay abi"** diyorum.. **"makbuldür.!"** diyor..

fransız konsolosluğu önünde yerli bir banka oturmuş, fransız fransız, önümden akıp giden hayata bakıyorum.. ülkemin işçileri duruyor, memurları eylem yapıyor.. memurları duruyor, işçileri eylem yapıyor.. herşey ayan beyan ortada ve polisler sarmışlar etraflarını.. sanki memurların bağırdıkları biraz da onların hakkı değil.. sonra turistler fotoğraf çekiyor.. sonra hızlı tramvay geçiyor.. sonra insanlar, haklarını arayan insanlara turist turist bakıyor.. sonra turistler tüm insanlara yerli yerli bakıyor.. sonra ne olacak bu memleketin hâli demiyorum.. sonra ne olma da gör beni diyorum.. sonra.. sonrası, soğan doğra..

fransız konsolosluğu önünde yerli bir banka oturmuş, fransız fransız, önümden akan hayata bakıyorum.. **kaptan coustua** da **"kürt"** olmuş.. **neil amstrong** uzayda **"hawar"** sesi duymuş **"kürt"** olmuş.... yeni köprü sallanmıyo öyle **zart** duruyor.. oraya birahane açsan nolacak ki.. sallanmayan bir köprüde içmek **nes ikime dermanki..** istanbul'da tarihi yerleri yıkıyorlar, yeşil alanları yakıyorlar, 5 yıldızlı oteller yapıyorlar.. oysa eşşek kafalılar bilmiyorlarki turistler o yeşil alanlara ve o eski binalara geliyorlar... her ölü şehrin bir **mezartaşı** olur.. istanbul'a da mezartaşı olarak **kızkulesi** kalacak galiba.. bu ülke **"yağma"**nın öbür adıdır.. **cennet**'in **hoyrat meali..öff**'ün cografyası

fransız konsolosluğu önünde yerli bir banka oturmuş, fransız fransız, önümden akan hayata bakıyorum.. yıllık izinlerimi hep erteliyorum.. biriktiriyorum... ölümle kullanacağım izinli yıllarımı..

KÜÇÜK İSKENDER

ne ısanaM varsa?

Taça çıkan top gibi çıktım annemden ve baktım ki yeryüzü ile gökyüzü arasında bir yerden vantuzlanmışım. Bir adamla tanıştım, laf anlatıyorum, adam oralı değil. Orası neresi ki adam oralı olmadığı için dinlemiyor beni, mevzu burada alangirli. Ne ise işte!

Şorşaklar demiştim bir yazımda: güzel ama saf anlamında kullanmıştım bu sözcüğü. Üüü, bir dolu şorşak sarıverdi çevremi birdenbire. Hele bir tanesi tarihe geçecek cinsten. Adı Tarık. Olağanüstü şorşak! Kendisi Münir Nurettin Selçuk Sahnesi'nde oyun seyredip Muhsin Ertuğrul'un müzik kasetini dinleyen bir arkadaş. Timur Ertuğrul'un İspanyol Meyhanesi hit şarkısıdır. Konuşurken noktayı safdışı bırakarak cümleleri birbirine yeni bağlacımız 'yani' ile bağlamaktadır. Filan ya da falan deme özürlü olduğu için tercihini kesinkes 'felan'dan yana kullanmakta. Serçeleri güvercin yavrusu sanması ise kendisi içini büyük bir aşama. Geçen yıl Mustafa Denizli'nin Tanju'yu neden oynatmadığını hâlâ anlayabilmiş değil. Dostu Atilla, Tarık için şu açıklamayı yapıyor: "Abi, bu modeller böyle." Yorum'u ve Jim Morrison'ı aynı anda seviyor. Deniz Gezmiş'i önemli bir şair sanmasıysa imgesel açıdan bizler adına elbette sevindirici. İnterstar'ı korsan televizyon olarak algılaması bizlerin değil hukukçuların sorunuysa da reklamlardan etkilenip boyunu uzatmak için ikide bir Yapı Kredi şubelerine girip çıkması hakikaten pek sağlıklı değil. Koordinatları ve yaşı icabı sürekli aşık olması doğal da hangi kıza aşık olduğunu karıştırıp yan masada oturan kıza sevğili muamelesi yapması ilerde estetik ameliyat olmasını gerektirebilir. Oto büs geliyor mu diye yolda asfalta yatıp kulağını yere dayayıp dinlemesi cidden büyük ilgi çekiyor. Deli'yi psikiyatristlerin çıkarttığı bir tıp dergisi sandığı için satın alıyor. Otobüse bindiğinde Tarık'ı görenler kendisine kesinlikle yer veriyorlar, çünkü birinin yardımı olmadan iki ayağı üstünde dengede duramıyor. Kedilerin ari ırkından geldikleri için açık renk gözlü olduklarını iddia edişi de ilginçtir. En sevdiği oyuncu Kazım Kartal. 7'nin yasaklandığına inandığı için 1,2,3,4,5,6,6'nın bir fazlası, 8,9 diye sayıyor. Manasızca, hayasızca seviyorum Tarık'ı. 12 EYL 980 plakalı tankın park ettiği bir gençlik var çünkü sokakta, meydanda, işyerlerinde, yatakta, ayakta. Tarık da, Atilla da, Uğur da, Batı da, Murat da, Uveys de, Barış da, Özgür de işte bu gençliğin yerli malı damgası taşıyan, bilinçlenmeye çalışan kesiminden örnekler. "Haklıyız, kazanacağız" sloganını mitingte d e atıyorlar, stadyumda da. Şiiri fazla anlamadan ama içtenlikle seviyorlar. Sevmeleri gerektiğini biliyorlar. Uçta yaşamayı kabullenip ama ramazanda içki içmiyorlar. Hem herru hem merru vaziyeti. Ne şiş yanıyor ne kebap. Sosyalizm özlemli, özentili bir sosyal demokratlık. Minareyi çalacaklar da kılıf nasıl dikilir, hatun nasıl öpülür onu bilmiyorlar.

Tabu devirirken tabureleri devriliyor idam sehpalarında. Bu sehpalarda kristal küllük, plastik çiçek, dantel örtü yok. Hüzün var, acı var, hınç var, inanç var, ideal var, kan var, haksızlık var. Diyorum ki ben "birileri ya çeksin şu ipi ya da birileri çıkartsın boynumdan ilmiği. Bıktım darağacında yaşamaktan." "Ne başka yer ne başka zaman/ bizler için hâlâ bir yerlerde çalınan/ sis çanları var/ belki bir gün buluşur diye/ aynı ormanda kaybolan çocuklar" diye ne güzel yazmış Murathan Mungan. elbette, buluşuruz çocuklar! Sizi seviyorum şorşaklar, seni seviyorum Tarık. Seni seni seviyorum Tamer. Seni seviyorum Üveys. Seni seviyorum Atilla.

ALİ! ÖLDÜRDÜN ONU! BİRİCİK SEVDİĞİMİ! NE YAPTIN SEN ALİ?..
OROSPU! YAŞA BAKALIM ŞİMDİ ONUN AŞKIYLA!
HAYIR! YETER! KORKMUYORUM SENDEN! LANET OLSUN SANA!
ÖYLEYSE SEN DE GEBER!
IIIH
AAAH...
AZ SONRA ÜRKEKÇE ÇEVRELEDİ ÇİNGENELER ENDİŞELİ BİR KALABALIKLA ONU...
KIZIM! KIZIMI ÖLDÜRDÜN SEN. BIRAK BİZİ BEYAZ ADAM. ÇİNGENEYİZ BİZ YOKTUR YAŞAMIZ. AMA İŞKENCE ETMEYİZ, CANA KIYMAYIZ. NE KAN İSTERİZ NE KAHIR. GİT! BİR KATİLLE YAŞAYAMAYIZ!

Sürecek

DERYA KUZULARI

DERYA SAYIN

REHABİLİTASYON

Deli'lere, Grup Yorum'a Cihan Geyik'e Merhaba

Evet, 49 sayıda okumuşsunuzdur. Grup Yorum'a Eskişehir Konseri sonrası tutuklama kararı çıkarıldığı ve hâlâ firardalar. İzni alınmış bir konser sonrası savcı Muammer Akkaya neye dayanarak tutuklama kararı çıkarttı bilmiyoruz, ancak demokrasi, özgürlük, Kürt realitesini tanıma, yasakları yasaklama gibi sloganlarla başa gelen yeni(!) hükümetin samimiyetinden kuşku duymaya başladık. Müzik hayat ları tutuklama kararlarıyla geçen ve her defasında mahkemelerce aklanan Grup Yorum'a potansiyel suçlu olarak bakılmasın, sanata, sanatçılara yapılan baskılar kaldırılsın, artık her alanda yozlaşmaya, geri kafalılığa karşı savaşan Grup Yorum malesef bazı sanat düşmanlarınca yıldırılmak isteniyor. Çünkü onlar müzik denince İbo'yu, Müslüm'ü dinlerler, kitap denince Red Kit, Playmen okurlar. Onlara göre başka türlü müzik yapmak -hele Grup Yorum'un Çağdaş Halk Müziği gibi- halkın gözünü açar, gençler kahvede Beyoğlu'nda zaman öldürmek yerine terorist(!) olurlar. Sayın Fikri Sağlar-ancak 2000'e 8 kala lütfen böyle gülünç yasaklara seyirci kalmayın: Yasakları gerçekten yasaklayın! (Grup Yorum'un Temmuz başında çıkan kasetini dinliyorum, müthiş. Ne yazık ki yeni kasetlerinin çıkışını bile kutlayamıyorlar. Çesaret, cesaret daha fazla cesaret)**İ.Ü. işletme**'den Mustafa; dergi ve gazetelerin tiraj azlığı belirttiğiniz sebepten olsaydı, daha önce çıkan Dinazor Fit, Çıngar gibi islami dergiler milyon satardı. Halkın % 90'ının laik müslüman olduğu bir ülkede söylediğiniz sebepler mantıksız oluyor (Refah P.inin oyları %10) Neden herşey eleştiriliyor da islamiyet eleştirilmesin. Özeleştiri yapılmadan hiçbirşey mükemmel olamaz maalesef şimdiye kadar hiçbir müslüman ülke bunu yapmamış ve halleri ortada, (1923 Türkiye'si hariç)

Halkın sorunlarını görmeyenler ve görmemezlikten gelenler ortada. Halk gazete, dergi, kitap okumuyorsa suç yazarlarda değil; halkı yasaklarla, ekonomik zorluklarla ve verilmeyen eğitimle bunlardan yoksun bırakanda

Ve Cihan Geyik!

Deli kendi parasızlığını bir kenara bırakıp büyük fedakarlıklarla böyle hayati konulara el atabiliyor. İnsani değerlerin yokolduğu bir ortamda sizlerin bu kampanyası okurlarınızı çok duygulandırdı sanırım. Paran yoksa hasta olma veya öl denilen ülkemizde bu kampanyaya inşallah çok para toplanır ve Cihan kurtulur. (Biz de katkılarımızı gönderiyoruz.)

● **Bülent K**

"Ölesiye Devrimci Bir Deli"ye Ve "Van'lı Yoldaş"ına

Herkes, her ideoloji, her parti,her sistem mutlaka bir cennet vadediyor.

Merak etmeyin meydan boş değil ama arka sokaklar yapayalnız.

Nedir sosyalizm? Ha! söylesenize...!

Yok, umuttur, yok "sapına kadar onundur"yokluğun paylaşımıdır" ıvırdır zıvırdır. Sizin sosyalizm tarifiniz diğer cennet tasvirlerinden farklı değil ve lütfen sosyalizmin yakasını bırakın. Çünkü onu ne idüğü belirsiz birşeye döndürdünüz.

Haa, dostluk, onur, sevgi gibi erdemler de sosyalizmle sınırlı olamazlar ve o erdemler insana özgü fakat sistemler üstüdür.

Cennet mi? Hem de yeryüzünde... siz deli değilsiniz-ben de değilim- delinin işi ne cennette?

Sosyalizmi gömütünde rahat bırakın lütfen.

Onu siz öldürdünüz, ardından ağladınız.

O belki yine gelecek ama siz olmayacaksınız.

Bırakın insanlar sistemlerin kıskacında yaşayıp, ideolojilerin çoraklığında gitmesin.

Özgür olsunlar, özgürce yaşasınlar kendi tercihleriyle kendi benliklerini bulsunlar.

Haa, belki o zaman sosyalizm! "Kendisi için özgür düşünen, yeryüzündeki bütün özgürlükleri de onurlandırmış olur"

● **İzmir'den**
Asi Ortik HASAN

45. sayınızdaki Grup Yorum'un yazısı, üzerinde düşünülmesi gereken bir olay. Ben şahsen bu hükümetten hiçbir şey beklemiyorum Seçim zamanı yapmadıkları saat kalmıyor. Yok düşünce özgürlüğü olacakmış, bilmem Yasaklar, yasaklanacak, Demokrasi sözde demokrasi olmaktan çıkacakmış. Oy toplamak için girmedikleri kalıp, söylemedikleri vaad

ÜNİVERSİTE ADAYLARI

Kazanamadınız sanmayın

ASLINDA KAZANDINIZ!...

İş İdaresi, Otelcilik ve Turizm alanında diploma ve master veren mezunların % 98'nin 3 ay içinde kapışılan ABD'de seçkin bir eğitim imkanı için

π

Pİ LTD. ŞTİ. 385 44 29-385 45 02

OKUR-YAZARLARA MÜJDE!

SON YILLARIN EN KALİTELİ 6 KİTABINA % 25 İNDİRİMLİ FİYATLARIYLA SAHİP OLABİLECEKSİNİZ. ARTIK TOP SİZDE. YA BİR PAKET SİGARA, YA BİR KİTAP!

BEN HALA ANNEMİN DİLİNİ KULLANAMIYORUM
Muhsin Kızılkaya
(22.000 TL. indirimli 16.500 TL)

KENDİNE İYİ BAK
Mustafa Duma
(15.000 TL. indirimli 11.250 TL.)

HAYAT BİLGİSİ
Kemal Kenan Ergen
(18.500 TL. indirimli 14.000 TL.)

T.Ö.RKİYE
(7. Baskı)
Gani Müjde
(18.000 TL indirimli 13.500 TL.)

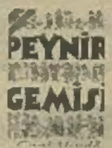

PEYNİR GEMİSİ
(13. Baskı)
Gani Müjde
(18.000 indirimli 13.500 TL.)

HAİN EVLAT ÖKKEŞ
(2. Baskı)
Can Barslan
(17.500 TL. indirimli 13.000 TL.)

İmzalı olarak istediğiniz kitapların tutarını, 650085 nolu posta çeki hesabına Parantez Gaz. ve Yay. Ltd. Şti. adına yatırınız. Çekin fotokopisini bize gönderiniz. Postalama ücreti bize aittir.

ALO BİLGİ

Türkiye'nin her yerinden servislerimizin
1 dakikası 5833 TL dır. Ortalama servis süresi 3-4 dakikadır. Alo Bilgi P.K. 16 Tarabya/İst.

21 TEMMUZ DÜNYA BIYIK KESME GÜNÜ!

HERKES KESTİ, BİZDE DE KESTİK. SİZ DE KESİN. GÖNLÜNÜZCE AYRAN İÇEBİLİN.

KİRALIK BÜRO

Cağaloğlu 'nun Merkezinde

Tel: 516 82 84

(boş olmak üzere) kalmadı. Nihayetinde bir hükümet kuruldu. Ama n üzerine, hangi temeller üzerine, yeni bir şeyler yapılmak isteniyorsa v eski düzeni de bozuk olarak kabulleniyorsak. Yeni düzen, yeni düşün celer üzerine kurulmalı. Düşünüyorum da Deniz Gezmiş ve arkadaşla rının idamını isteyen savcı Baki Tuğ, şimdiki eğer milletvekillerimizde ve kabine üyemizden biri değil mi? Peki nerede kaldı yenilikler vey eskisinden farkı ne? Hangi kafalar değişti? Eski düzen, eski dar çerçe velerden bakan örümcek kafalar yeni birşey beklemek hata olur.

Aynı ülkenin insanları olarak ortak sorunlarımız değişmedi, aynı sözd çağ atlıyoruz ancak ülkemizdeki lise mezunlarından kaçta kaçı üniver sitede oluyor. Veya mezunların kaçtakaçı işbulabiliyor. Kısacası öylebi ülkede yaşıyoruzki... Bu ülkenin ne bizi okutacak yeterli sayıda üniver sitesi, ne de mezunlarına verecek işi var. Ne okunan kitaplara, ne de kitapları yazanlara saygı var Ne de dinlediğimiz müziğe... Bilemiyorum bir insan olarak bana mutluluk, yaşama sevinci verecek, ya da geleceğe umutla kalabileceğim hiçbirşey yok. Güzel olan, değeri, anlamı ola herşey ya benden çok uzak ya da yasak ve .... ve böyle bir ortamda hayatın daha 19 yaşında bir karabasan gibi basması yalanlardan, do lanlardan, kalleşlik, keşmekeşliklerden ve yasaklardan... Bütün bunla yaşama sevincimi yok ediyor.

Her türlü sosyal faaliyetten mümkün olduğunca uzak ve her türlü yoz laşmanın varolduğu, yaşamış şeklini tabuların belirlediği pasif ilçemizde bizi her hafta ziyaret eden Delimize sonsuz sevgiler.

● Filiz C.
Gümüşhacıköy/AMASYA

Bana,

Deli'nin 15. sayısındaki "Rehabilitasyon) köşesinin fotokopisini yollayabilme koşulu olan arkadaşlar, bu fotokopiye dehşet ihtiyacım var Lütfen biriniz yollayın

● Berkant DİNÇEL
Çiçekli Mah. Akten Sok. No:54/2 İncirli/Ankara 06290

Sevgili DELİ okurları

Biz, altı üniversiteli oturduk bir delilik yapalım dedik ve dergi çıkarmaya karar verdik

Adı *DİŞKİ*

Aylık, (İnsandan yana) taraflı, (ekonomiye) bağımlı, özgürlüğe (platonik) aşıklara seslenen bir dergi

Ekonomik şartlar elverirse ekimde çıkıyoruz.

Lütfen bizimle irtibat kurun.

● DERYA F. ÖZÇOBAN
Gökalp Mah. 73. Sok Melis Apt. No: 69/3 Z.Burnu/İSTANBUL

Sevgili Mustafa Kardeşim (49. Sayıdaki)

Fikirlerinizi acizane niteleyerek dile getirmişsiniz. Yani inandığımızı savunmuşsuzunuz.

Fakat İslamı hafife alan yazıların olmamasını istemekle, insanların düşündüklerini söylememelerini istiyorsunuz.

O halde sizde hiç yazmasaydınız.

Ayrıca aklıma takılan bir iki soru daha;

"Türkiye'nin %99'u müslümandır" diyenler acaba nüfus cüzdanlarımızdaki "İslam" yazılarına dayanarak mı böyle bir çıkarsama yapabiliyorlar.

Acaba yazılı basınımızın tirajı (dünyada ve yurtta başdöndürücü bir hızla gelişen olaylar sözkonusuyken) birinci sayfasını Meryem Ana'nın Türbesini restore ettirme çabalarından dolayı Kültür Bakanını eleştirmeye ayıran gazetelerin çoğalmasıyla mı artar?

Saygılar

● Canan-Ankara

'Tutku Acı Çeker, Gıkını Çıkarmaz' 'rembetiko' Filminden Ve Deli'nin 'çingeler'inin Yazıyla

Evet hep acı çekiyor. Çok acı çekiyor. Ama çekip gidemiyor. Vazgeçemiyor. Hep 'O'nun gitmesine izin veriyor. Sonra da acı atamıyor. 'O' gidiyor-geliyor. Tutku hep aynı yerde. Eksilmeden. Tutku öylesine acı yüklü ki, (tutulduğu şeye) ulaştığında, (tutulduğunun) kaynağına indiğinde bile tam ve gerçek mutluluğu bulamıyor. Hep eksik kalıyor. Tutku için varolan en büyük gerçek hep acı oluyor. Sürekli olan hep acı. Mutluluk, kısacak onlarda. Tutku bir süre sonra kendini kemiriyor. Tutku öyle büyüyor ki, kabına (beden, beyin, yürek) sığamıyor Kabına acı vermeye başlıyor. Acı dayanılmaz oluyor. Ve bir yol ayrımına geliniyor.

Bu, ya tek bir hamle ve mutlak son

Ya da yavaş-yavaş mum gibi erimek. Tutunamıyarak.

● MUSTAFA DERBENTLİ/ANKARA

"Cihan Geyik 14 yaşında bir kız, Kan kanseri... Çapa Tıp Fakültesi Hematoloji bölümünden 328 nolu yatakta yatıyor. Yurt dışında tedavi olması gerekiyor. Onun yurt dışında tedavi olması için, Yapı Kredi Sefaköy Şubesi'nde bir hesap açıldı. Hesap numarası 16850-0, Haydi Deliler yardıma...."

DELİ
18 Temmuz 1992
Parantez Gazetecilik ve Yayıncılık Ltd. Şti. Adına İmtiyaz Sahibi: Kenan Ergen ■ **Yazıişleri Md.:** Tan Cemal Genç ■ **Kötü Huyları:** Alen (ölü sevici) , Ali (Eblek) Can (intihar eğilimi var), Cezmi (Sapık), Erden (geri zekalı), Gani (Eşcinsel), Hakan (Külodunun önü hep sarı), Sencer (Altını ıslatıyor), Küçük İskender (Fortçu), Met-Üst (çükü kokuyor) Cemil Cahit (Uyurken osuruyor-sürekli), Kem Ken (iktidarsız), Ender (gerzek), Seyran (Frijit -Sovuk), Memed (Erken boşalıyo-2 sn), Tan Cemal (Boşalamıyo-hiç), Tuncer (Topuklu ayakkabı giyiyor), Selçuk (Maganda), Eren (Histerik), Lamia (Piç), Resul (İç çamaşırları yırtılıyor-kıçında diş var), Sahir (tipsiz), Hulki (böcek yiyor), Derya (Avanak), Fehmi Bey (Korse kullanıyor), Tahsin (Bitli) ■ **Ofset Hazırlık:** Ağaçkakan Ltd. ■ **Baskı:** Ge-Pa Basım Sanayii ve Tic. A.Ş.-İstanbul ■ **Dağıtım:** Gameda Ltd.Şti. ■ **Yazışma Adresi:** Klodfarer Cad. Dostluk Yurdu Sok. Hacıbey Apt. No: 10/5 34410 Cemberlitaş -İstanbul ■ **Tel:** 516 82 84 - 516 26 63 ■ **Fax:** 516 23 62

KERİM

SENCER